

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจของ กสทช. ในการออกประกาศกำหนดลักษณะ
และประเภทของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามมิให้ออกอากาศ
ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สทช ๔๐๑๒/๐๒๑๘๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๗ (๖) บัญญัติให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันได้บัญญัติให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (กสท.) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน กสทช. ในการดำเนินการดังกล่าว และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อการก่อให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง โดยผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์มีหน้าที่ตรวจสอบและให้ระงับการออกอากาศรายการที่มีลักษณะดังกล่าว หากไม่ดำเนินการจนเป็นเหตุให้มีการออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาต้องห้ามดังกล่าวแล้ว กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่ง กสท. มอบหมาย มีอำนาจสั่งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือให้ระงับการออกอากาศรายการนั้นได้ทันที และให้ กสท. สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวโดยพลัน ในกรณีที่สอบสวนแล้วเห็นว่า การกระทำดังกล่าวเกิดจากการละเลยของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์จริง กสท. มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขตามที่เห็นสมควร และอาจพิจารณากำหนดโทษทางปกครอง ชั้น ๒ หรือสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์มีหน้าที่ต้องจัดให้มีการบันทึกรายการที่ได้ออกอากาศไปแล้ว และเก็บรักษาไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ กสทช. แต่งตั้งทำการตรวจสอบได้

ด้วยบทบัญญัติมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ บัญญัติเพียงหลักการของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามมิให้มีการออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เท่านั้น โดยมีได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะหรือ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๘/๕๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเภทของเนื้อหารายการไว้ชัดเจน เป็นเหตุให้การกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ผ่านมาโดยเฉพาะในกรณีที่เกิดข้อร้องเรียนเกี่ยวกับเนื้อหารายการที่อาจเข้าข่ายต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์นั้น กสท. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมตลอดถึงผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์จะต้องใช้ดุลพินิจส่วนบุคคลเพื่อพิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดในแต่ละกรณี ซึ่งการใช้ดุลพินิจดังกล่าวจึงอาจไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น และเสรีภาพในการเสนอข่าว และแสดงความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนในกิจการวิฤกระบายเสียง วิฤโทรทัศน์ และสื่อมวลชนอื่น แต่ในขณะเดียวกัน กิจการวิฤกระบายเสียงและวิฤโทรทัศน์เป็นสื่อสารมวลชนที่นิยมนำมาใช้เพื่อการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร รวมตลอดถึงแนวความคิดในด้านต่าง ๆ ในสังคม เนื่องจากสามารถเข้าถึงประชาชนได้ เป็นการทั่วไปและอย่างกว้างขวาง จนอาจนำไปสู่การใช้เป็นเครื่องมือในการชี้นำและหรือการสร้างความคิด หรือการยั่วยุปลุกปั่นให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมได้ กรณีจึงต้องมีการกำกับดูแลมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์นำรายการที่มีเนื้อหาต้องห้ามมิให้ออกอากาศมาออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์โดยเคร่งครัด เพื่อเป็นการประกันและคุ้มครองสิทธิของประชาชนผู้รับชมรายการให้ได้รับบริการกระจายเสียงและบริการโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม

ด้วยเหตุนี้ กสท. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ จะมีได้มีบทบัญญัติกำหนดให้ กสท. ออกหลักเกณฑ์เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตราดังกล่าวไว้โดยชัดแจ้งก็ตาม แต่ด้วยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ และมาตรา ๒๗ (๒๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิฤกระบายเสียง วิฤโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ บัญญัติให้ กสท. มีอำนาจหน้าที่ในการออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสท. ได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน และลดทอนการใช้ดุลพินิจส่วนบุคคลทั้งในส่วน of หน่วยงานกำกับดูแลและผู้รับใบอนุญาตประกอบ

กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ รวมตลอดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและประชาชนผู้ให้บริการ ในการพิจารณาว่าเนื้อหารายการใดมีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงหรือ กิจการโทรทัศน์หรือไม่ กสทช. จึงมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางเพื่อกำหนดลักษณะ ประเภท หรือตัวอย่างของรายการในกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระ ที่ก่อให้เกิดการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการ กระทำซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อการก่อให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจ หรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง เพื่อเป็นกรอบในการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวข้องกับ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ และอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ในการกำกับดูแลมิให้มีการออกอากาศเนื้อหารายการที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ซึ่งมีความ สอดคล้องกับมาตรา ๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ฯ และมาตรา ๒๗ (๖) (๒๔) ประกอบมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ โดยมีรายละเอียดตามร่างประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ซึ่งที่ประชุม กสทช. พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนนำไปปรับปรุงความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ แล้ว

โดยในการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปต่อร่างประกาศ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. นั้น ปรากฏว่ามีผู้แสดงความคิดเห็นต่อร่างประกาศฉบับดังกล่าวเป็นจำนวนมาก โดยในส่วนของผู้ที่แสดง ความเห็นคัดค้านเห็นว่า ร่างประกาศฉบับดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจาก

๑) มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ฯ มิได้บัญญัติให้อำนาจแก่ กสทช. ในการออกประกาศดังกล่าว

๒) เนื้อหาของร่างประกาศมีลักษณะที่เป็นการเอื้อให้ กสทช. กสท. และผู้ประกอบ กิจการซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์สามารถจำกัดเสรีภาพ ของบุคคลและผู้ทำงานในกิจการวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ตามที่ได้รับรองไว้ในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓) เนื้อหาของร่างประกาศฉบับดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงการกระทำที่ต้องห้ามหรือ เป็นการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายอื่น เช่น ประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วย การพนัน กฎหมายว่าด้วยอาหารและยา เป็นต้น กรณีจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้อีก

เนื่องจากจะก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนและก่อให้เกิดภาระของผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ในการปฏิบัติตาม

๒) การดำเนินการของ กสทช. และ กสท. มีลักษณะเป็นการก้าวล่วงการกำกับดูแลตนเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพในกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ซึ่งได้รับการบัญญัติและรับรองไว้ตามมาตรา ๒๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ และมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) เห็นว่า เพื่อให้การออกประกาศดังกล่าวเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ และชอบด้วยกฎหมาย จึงเห็นสมควรที่จะมีการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นต่อการออกประกาศฉบับดังกล่าวในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. กสทช. มีอำนาจในการออกประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. เพื่อกำหนดลักษณะและประเภทของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ รวมถึงการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์หรือไม่ เพียงใด

๒. เนื้อหาสาระของร่างประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. อาจเป็นการขัดหรือแย้งกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ และมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน กสทช. โดยมีผู้แทนสำนักงาน กสทช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณา รวมสองประเด็นและมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กสทช. มีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดลักษณะและประเภทของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาถึงลักษณะและประเภทของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและ

กิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ เห็นว่า แม้มาตรา ๒๗ (๖) (๑๖) และ (๒๔)^๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จะบัญญัติให้ กสทช. มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ก็ตาม แต่มาตรา ๓๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์^๓ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเฉพาะเกี่ยวกับรายการ ที่ต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์กลับมิได้บัญญัติให้อำนาจ กสทช. ในการออกระเบียบหรือประกาศใด ๆ ดังนั้น กสทช. จึงไม่มีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดลักษณะ และประเภทของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามมิให้ออกอากาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ตามที่ได้ยกร่างประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.

อย่างไรก็ดี โดยที่ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม รวมทั้งมีอำนาจติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการประกอบกิจการ

^๑ มาตรา ๒๗ ให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) พิจารณานุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม และ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๖) ติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒๔) ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช.

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการล้มล้างการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบ เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำความผิดซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อทำให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง

ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจสอบและให้ระงับการออกอากาศรายการที่มีลักษณะตามวรรคหนึ่ง หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการ ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจสั่งด้วยวาจา หรือเป็น หนังสือให้ระงับการออกอากาศรายการนั้นได้ทันที และให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวโดยพลัน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนแล้วเห็นว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดจากการละเลยของผู้รับใบอนุญาตจริง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขตามที่สมควร หรืออาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้

กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กสทช. จึงอาจกำหนดแนวทางการพิจารณารายการที่อาจมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๗ เพื่อให้กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจาก กสทช. ใช้เป็นแนวทางพิจารณาและปฏิบัติต่อไปได้ และโดยที่ กสทช. ได้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ ด้วยแล้ว แนวทางที่ กสทช. กำหนดขึ้นดังกล่าว ก็จะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบและการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ ของผู้รับใบอนุญาตและผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย

ประเด็นที่สอง เนื้อหาสาระของร่างประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. เป็นการขัดหรือแย้งกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ และมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า กสทช. ไม่มีอำนาจออกประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. เพื่อกำหนดลักษณะและประเภทของเนื้อหารายการที่ต้องห้ามออกอากาศตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

(นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๗